

Metody optymalizacji

Wykład nr 5

Paweł Zieliński

Katedra Podstaw Informatyki,
Wydział Informatyki i Telekomunikacji,
Politechnika Wroclawska

Szkic algorytmu sympleks

krok 1. Wybierz bazę początkową \mathbf{B} (bazowe rozwiązanie dopuszczalne
 $\mathbf{x}^T = [\mathbf{x}^B, \mathbf{x}^P]^T$ $\mathbf{x}^B \geq \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^P = \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^B = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{b}$).

Szkic algorytmu sympleks

- krok 1. Wybierz bazę początkową \mathbf{B} (bazowe rozwiązanie dopuszczalne $\mathbf{x}^T = [\mathbf{x}^B, \mathbf{x}^P]^T$, $\mathbf{x}^B \geq \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^P = \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^B = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{b}$).
Wyznacz współrzędne y^j kolumn \mathbf{P}_j , $j = 1, \dots, n$, w bazie \mathbf{B} .

Szkic algorytmu sympleks

- krok 1. Wybierz bazę początkową \mathbf{B} (bazowe rozwiązanie dopuszczalne $\mathbf{x}^T = [\mathbf{x}^B, \mathbf{x}^P]^T$, $\mathbf{x}^B \geq \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^P = \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^B = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{b}$).
Wyznacz współrzędne \mathbf{y}^j kolumn \mathbf{P}_j , $j = 1, \dots, n$, w bazie \mathbf{B} .
- krok 2. Sprawdź **kryterium optymalności**.

Szkic algorytmu sympleks

- krok 1.** Wybierz bazę początkową \mathbf{B} (bazowe rozwiązanie dopuszczalne $\mathbf{x}^T = [\mathbf{x}^B, \mathbf{x}^P]^T$, $\mathbf{x}^B \geq \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^P = \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^B = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{b}$).
Wyznacz współrzędne \mathbf{y}^j kolumn \mathbf{P}_j , $j = 1, \dots, n$, w bazie \mathbf{B} .
- krok 2.** Sprawdź **kryterium optymalności**.
Jeżeli \mathbf{x} jest optymalne, to **STOP**.

Szkic algorytmu sympleks

- krok 1. Wybierz bazę początkową \mathbf{B} (bazowe rozwiązanie dopuszczalne $\mathbf{x}^T = [\mathbf{x}^B, \mathbf{x}^P]^T$, $\mathbf{x}^B \geq \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^P = \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^B = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{b}$).
Wyznacz współrzędne \mathbf{y}^j kolumn \mathbf{P}_j , $j = 1, \dots, n$, w bazie \mathbf{B} .
- krok 2. Sprawdź **kryterium optymalności**.
Jeżeli \mathbf{x} jest optymalne, to **STOP**.
- krok 3. Ustal kolumnę \mathbf{P}_k (zmienną x_k) wchodzącą do bazy, **kryterium wejścia**.

Szkic algorytmu sympleks

- krok 1. Wybierz bazę początkową \mathbf{B} (bazowe rozwiązanie dopuszczalne $\mathbf{x}^T = [\mathbf{x}^B, \mathbf{x}^P]^T$, $\mathbf{x}^B \geq \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^P = \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^B = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{b}$).
Wyznacz współrzędne y^j kolumn \mathbf{P}_j , $j = 1, \dots, n$, w bazie \mathbf{B} .
- krok 2. Sprawdź **kryterium optymalności**.
Jeżeli \mathbf{x} jest optymalne, to **STOP**.
- krok 3. Ustal kolumnę \mathbf{P}_k (zmienną x_k) wchodzącą do bazy, **kryterium wejścia**.
- krok 4. Wybierz kolumnę \mathbf{B}_{j^*} (zmienną x_{j^*}) wychodzącą, **kryterium wyjścia**.

Szkic algorytmu sympleks

- krok 1.** Wybierz bazę początkową B (bazowe rozwiązanie dopuszczalne $\mathbf{x}^T = [\mathbf{x}^B, \mathbf{x}^P]^T$, $\mathbf{x}^B \geq \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^P = \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^B = B^{-1}\mathbf{b}$).
Wyznacz współrzędne y^j kolumn P_j , $j = 1, \dots, n$, w bazie B .
- krok 2.** Sprawdź **kryterium optymalności**.
Jeżeli \mathbf{x} jest optymalne, to **STOP**.
- krok 3.** Ustal kolumnę P_k (zmienną x_k) wchodzącą do bazy, **kryterium wejścia**.
- krok 4.** Wybierz kolumnę B_{i^*} (zmienną x_{i^*}) wychodzącą, **kryterium wyjścia**.
Jeżeli dla wszystkich $i = 1, \dots, m$, $y_i^k \leq 0$, to **STOP** (nie ma rozwiązania optymalnego skończonego).

Szkic algorytmu sympleks

- krok 1.** Wybierz bazę początkową \mathbf{B} (bazowe rozwiązanie dopuszczalne $\mathbf{x}^T = [\mathbf{x}^B, \mathbf{x}^P]^T$, $\mathbf{x}^B \geq \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^P = \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^B = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{b}$).
Wyznacz współrzędne y^j kolumn \mathbf{P}_j , $j = 1, \dots, n$, w bazie \mathbf{B} .
- krok 2.** Sprawdź **kryterium optymalności**.
Jeżeli \mathbf{x} jest optymalne, to **STOP**.
- krok 3.** Ustal kolumnę \mathbf{P}_k (zmienną x_k) wchodzącą do bazy, **kryterium wejścia**.
- krok 4.** Wybierz kolumnę \mathbf{B}_{i^*} (zmienną x_{i^*}) wychodzącą, **kryterium wyjścia**.
Jeżeli dla wszystkich $i = 1, \dots, m$, $y_i^k \leq 0$, to **STOP** (nie ma rozwiązania optymalnego skończonego).
- krok 5.** Skonstruuj sąsiednie rozwiązanie bazowe $\bar{\mathbf{x}}$.

Szkic algorytmu sympleks

- krok 1.** Wybierz bazę początkową \mathbf{B} (bazowe rozwiązanie dopuszczalne $\mathbf{x}^T = [\mathbf{x}^B, \mathbf{x}^P]^T$ $\mathbf{x}^B \geq \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^P = \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^B = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{b}$).
Wyznacz współrzędne \mathbf{y}^j kolumn \mathbf{P}_j , $j = 1, \dots, n$, w bazie \mathbf{B} .
- krok 2.** Sprawdź **kryterium optymalności**.
Jeżeli \mathbf{x} jest optymalne, to **STOP**.
- krok 3.** Ustal kolumnę \mathbf{P}_k (zmienną x_k) wchodzącą do bazy, **kryterium wejścia**.
- krok 4.** Wybierz kolumnę \mathbf{B}_{i^*} (zmienną x_{i^*}) wychodzącą, **kryterium wyjścia**.
Jeżeli dla wszystkich $i = 1, \dots, m$, $y_i^k \leq 0$, to **STOP** (nie ma rozwiązania optymalnego skończonego).
- krok 5.** Skonstruuj sąsiednie rozwiązanie bazowe $\bar{\mathbf{x}}$. Wyznacz współrzędne $\bar{\mathbf{y}}^j$ kolumn \mathbf{P}_j , $j = 1, \dots, n$, w nowej bazie $\bar{\mathbf{B}}$.

Szkic algorytmu sympleks

- krok 1. Wybierz bazę początkową \mathbf{B} (bazowe rozwiązanie dopuszczalne $\mathbf{x}^T = [\mathbf{x}^B, \mathbf{x}^P]^T$, $\mathbf{x}^B \geq \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^P = \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^B = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{b}$).
Wyznacz współrzędne \mathbf{y}^j kolumn \mathbf{P}_j , $j = 1, \dots, n$, w bazie \mathbf{B} .
- krok 2. Sprawdź **kryterium optymalności**.
Jeżeli \mathbf{x} jest optymalne, to **STOP**.
- krok 3. Ustal kolumnę \mathbf{P}_k (zmienną x_k) wchodzącą do bazy, **kryterium wejścia**.
- krok 4. Wybierz kolumnę \mathbf{B}_{i^*} (zmienną x_{i^*}) wychodzącą, **kryterium wyjścia**.
Jeżeli dla wszystkich $i = 1, \dots, m$, $y_i^k \leq 0$, to **STOP** (nie ma rozwiązania optymalnego skończonego).
- krok 5. Skonstruuj sąsiednie rozwiązanie bazowe $\bar{\mathbf{x}}$. Wyznacz współrzędne $\bar{\mathbf{y}}^j$ kolumn \mathbf{P}_j , $j = 1, \dots, n$, w nowej bazie $\bar{\mathbf{B}}$.
Podstaw $\mathbf{x} \leftarrow \bar{\mathbf{x}}$, $\mathbf{y}^j \leftarrow \bar{\mathbf{y}}^j$, $\mathbf{B} \leftarrow \bar{\mathbf{B}}$.

Szkic algorytmu sympleks

- krok 1. Wybierz bazę początkową \mathbf{B} (bazowe rozwiązanie dopuszczalne $\mathbf{x}^T = [\mathbf{x}^B, \mathbf{x}^P]^T$, $\mathbf{x}^B \geq \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^P = \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^B = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{b}$).
Wyznacz współrzędne \mathbf{y}^j kolumn \mathbf{P}_j , $j = 1, \dots, n$, w bazie \mathbf{B} .
- krok 2. Sprawdź **kryterium optymalności**.
Jeżeli \mathbf{x} jest optymalne, to **STOP**.
- krok 3. Ustal kolumnę \mathbf{P}_k (zmienną x_k) wchodzącą do bazy, **kryterium wejścia**.
- krok 4. Wybierz kolumnę \mathbf{B}_{i^*} (zmienną x_{i^*}) wychodzącą, **kryterium wyjścia**.
Jeżeli dla wszystkich $i = 1, \dots, m$, $y_i^k \leq 0$, to **STOP** (nie ma rozwiązania optymalnego skończonego).
- krok 5. Skonstruuj sąsiednie rozwiązanie bazowe $\bar{\mathbf{x}}$. Wyznacz współrzędne $\bar{\mathbf{y}}^j$ kolumn \mathbf{P}_j , $j = 1, \dots, n$, w nowej bazie $\bar{\mathbf{B}}$.
Podstaw $\mathbf{x} \leftarrow \bar{\mathbf{x}}$, $\mathbf{y}^j \leftarrow \bar{\mathbf{y}}^j$, $\mathbf{B} \leftarrow \bar{\mathbf{B}}$. Przejdź do **kroku 2**.

Przedstawienie kolumn niebazowych w nowej bazie

$$B = [B_1, \dots, B_{j^*}, \dots, B_m] \rightarrow \bar{B} = [B_1, \dots, B_{j^*-1}, B_{j^*+1}, \dots, B_m, P_k].$$

Przedstawienie kolumn niebazowych w nowej bazie

$$B = [B_1, \dots, B_{j^*}, \dots, B_m] \rightarrow \bar{B} = [B_1, \dots, B_{j^*-1}, B_{j^*+1}, \dots, B_m, P_k].$$

Kolumna bazowa B_{j^*} wychodzi z bazy, kolumna niebazowa P_k wchodzi.

Przedstawienie kolumn niebazowych w nowej bazie

$$B = [B_1, \dots, B_{j^*}, \dots, B_m] \rightarrow \bar{B} = [B_1, \dots, B_{j^*-1}, B_{j^*+1}, \dots, B_m, P_k].$$

Kolumna bazowa B_{j^*} wychodzi z bazy, kolumna niebazowa P_k wchodzi.
 Przedstawmy kolumnę niebazową P_k w starej bazie B

$$y_1^k B_1 + \dots + y_{j^*-1}^k B_{j^*-1} + y_{j^*}^k B_{j^*} + y_{j^*+1}^k B_{j^*+1} + \dots + y_m^k B_m = P_k \quad (1)$$

Przedstawienie kolumn niebazowych w nowej bazie

$$B = [B_1, \dots, B_{j^*}, \dots, B_m] \rightarrow \bar{B} = [B_1, \dots, B_{i^*-1}, B_{i^*+1}, \dots, B_m, P_k].$$

Kolumna bazowa B_{j^*} wychodzi z bazy, kolumna niebazowa P_k wchodzi.
 Przedstawmy kolumnę niebazową P_k w starej bazie B

$$y_1^k B_1 + \dots + y_{i^*-1}^k B_{i^*-1} + y_{i^*}^k B_{i^*} + y_{i^*+1}^k B_{i^*+1} + \dots + y_m^k B_m = P_k \quad (1)$$

Przedstawmy kolumnę niebazową P_j w starej bazie

$$y_1^j B_1 + \dots + y_{i^*-1}^j B_{i^*-1} + y_{i^*}^j B_{i^*} + y_{i^*+1}^j B_{i^*+1} + \dots + y_m^j B_m = P_j \quad (2)$$

Przedstawienie kolumn niebazowych w nowej bazie

$$\mathbf{B} = [\mathbf{B}_1, \dots, \mathbf{B}_{i^*}, \dots, \mathbf{B}_m] \rightarrow \bar{\mathbf{B}} = [\mathbf{B}_1, \dots, \mathbf{B}_{i^*-1}, \mathbf{B}_{i^*+1}, \dots, \mathbf{B}_m, \mathbf{P}_k].$$

Kolumna bazowa \mathbf{B}_{i^*} wychodzi z bazy, kolumna niebazowa \mathbf{P}_k wchodzi.
 Przedstawmy kolumnę niebazową \mathbf{P}_k w starej bazie \mathbf{B}

$$y_1^k \mathbf{B}_1 + \dots + y_{i^*-1}^k \mathbf{B}_{i^*-1} + y_{i^*}^k \mathbf{B}_{i^*} + y_{i^*+1}^k \mathbf{B}_{i^*+1} + \dots + y_m^k \mathbf{B}_m = \mathbf{P}_k \quad (1)$$

Przedstawmy kolumnę niebazową \mathbf{P}_j w starej bazie

$$y_1^j \mathbf{B}_1 + \dots + y_{i^*-1}^j \mathbf{B}_{i^*-1} + y_{i^*}^j \mathbf{B}_{i^*} + y_{i^*+1}^j \mathbf{B}_{i^*+1} + \dots + y_m^j \mathbf{B}_m = \mathbf{P}_j \quad (2)$$

Mnożąc (1) przez $\frac{y_{i^*}^j}{y_{i^*}^k}$, odejmujemy od (2) i otrzymujemy przedstawienie \mathbf{P}_j nowej bazie

Przedstawienie kolumn niebazowych w nowej bazie...

$$\begin{aligned}
 & \left(y_1^j - \frac{y_{i^*}^j}{y_{i^*}^k} y_1^k\right) \mathbf{B}_1 + \cdots + \left(y_{i^*-1}^j - \frac{y_{i^*}^j}{y_{i^*}^k} y_{i^*-1}^k\right) \mathbf{B}_{i^*-1} + \left(y_{i^*}^j - \frac{y_{i^*}^j}{y_{i^*}^k} y_{i^*}^k\right) \mathbf{B}_{i^*} + \\
 & \left(y_{i^*+1}^j - \frac{y_{i^*}^j}{y_{i^*}^k} y_{i^*+1}^k\right) \mathbf{B}_{i^*+1} + \cdots + \left(y_m^j - \frac{y_{i^*}^j}{y_{i^*}^k} y_m^k\right) \mathbf{B}_m + \frac{y_{i^*}^j}{y_{i^*}^k} \mathbf{P}_k = \mathbf{P}_j
 \end{aligned}$$

Przedstawienie kolumn niebazowych w nowej bazie...

$$\begin{aligned} & \left(y_1^j - \frac{y_{i^*}^j}{y_{i^*}^k} y_1^k\right) \mathbf{B}_1 + \cdots + \left(y_{i^*-1}^j - \frac{y_{i^*}^j}{y_{i^*}^k} y_{i^*-1}^k\right) \mathbf{B}_{i^*-1} + \left(y_{i^*}^j - \frac{y_{i^*}^j}{y_{i^*}^k} y_{i^*}^k\right) \mathbf{B}_{i^*} + \\ & \left(y_{i^*+1}^j - \frac{y_{i^*}^j}{y_{i^*}^k} y_{i^*+1}^k\right) \mathbf{B}_{i^*+1} + \cdots + \left(y_m^j - \frac{y_{i^*}^j}{y_{i^*}^k} y_m^k\right) \mathbf{B}_m + \frac{y_{i^*}^j}{y_{i^*}^k} \mathbf{P}_k = \mathbf{P}_j \end{aligned}$$

Współrzędne \bar{y}^j kolumny \mathbf{P}_j w nowej bazie $\bar{\mathbf{B}}$ wyznaczamy ze wzoru

$$\bar{y}_i^j = \begin{cases} \frac{y_{i^*}^j}{y_{i^*}^k} & \text{dla } i = k \\ y_i^j - \frac{y_{i^*}^j}{y_{i^*}^k} y_i^k & \text{dla } i \neq k \end{cases} \quad i = 1, \dots, m.$$

Tablica sympleksowa

Rozważmy zadanie programowania liniowego i następnie przekształćmy je do postaci standardowej przez dodanie zmiennych uzupełniających s_1 i s_2 .

$$\begin{array}{ll}
 -4x_1 - 5x_2 \rightarrow \min & -4x_1 - 5x_2 + 0s_1 + 0s_2 \rightarrow \min \\
 x_1 + 2x_2 \leq 40 & x_1 + 2x_2 + s_1 = 40 \\
 4x_1 + 3x_2 \leq 120 & 4x_1 + 3x_2 + s_2 = 120 \\
 x_1, x_2 \geq 0 & x_1, x_2, s_1, s_2 \geq 0
 \end{array}$$

Tablica sympleksowa

Rozważmy zadanie programowania liniowego i następnie przekształćmy je do postaci standardowej przez dodanie zmiennych uzupełniających s_1 i s_2 .

$$\begin{array}{ll}
 -4x_1 - 5x_2 \rightarrow \min & -4x_1 - 5x_2 + 0s_1 + 0s_2 \rightarrow \min \\
 x_1 + 2x_2 \leq 40 & x_1 + 2x_2 + s_1 = 40 \\
 4x_1 + 3x_2 \leq 120 & 4x_1 + 3x_2 + s_2 = 120 \\
 x_1, x_2 \geq 0 & x_1, x_2, s_1, s_2 \geq 0
 \end{array}$$

Pierwsze rozwiązanie bazowe dopuszczalne jest postaci:

$$x_1 = 0, x_2 = 0, s_1 = 40, s_2 = 120$$

Tablica sympleksowa

Rozważmy zadanie programowania liniowego i następnie przekształćmy je do postaci standardowej przez dodanie zmiennych uzupełniających s_1 i s_2 .

$$\begin{array}{ll}
 -4x_1 - 5x_2 \rightarrow \min & -4x_1 - 5x_2 + 0s_1 + 0s_2 \rightarrow \min \\
 x_1 + 2x_2 \leq 40 & x_1 + 2x_2 + s_1 = 40 \\
 4x_1 + 3x_2 \leq 120 & 4x_1 + 3x_2 + s_2 = 120 \\
 x_1, x_2 \geq 0 & x_1, x_2, s_1, s_2 \geq 0
 \end{array}$$

Pierwsze rozwiązanie bazowe dopuszczalne jest postaci:

$$x_1 = 0, x_2 = 0, s_1 = 40, s_2 = 120$$

dla bazy początkowej

$$B = I$$

(kolumny trzecia i czwarta są kolumnami bazowymi).

Tablica sympleksowa...

c_j			-4	-5	0	0
zm. baz.	wartości	zm. baz.	x_1	x_2	s_1	s_2
0	s_1	40	1	2	1	0
0	s_2	120	4	3	0	1
	Z_j	0	0	0	0	0
	$c_j - Z_j$		-4	-5	0	0

Tablica sympleksowa...

- wiersz 1 c_j - zawiera współczynniki funkcji celu, czyli -4,-5,0,0,

c_j			-4	-5	0	0
zm. baz.	wartości		x_1	x_2	s_1	s_2
0	s_1	40	1	2	1	0
0	s_2	120	4	3	0	1
	Z_j	0	0	0	0	0
	$c_j - Z_j$		-4	-5	0	0

Tablica sympleksowa...

- wiersz 1 c_j - zawiera współczynniki funkcji celu, czyli -4,-5,0,0,
- kolumna 1 - zawiera współczynniki funkcji celu odpowiadające zmiennym bazowym c^B , czyli 0,0,

c_j			-4	-5	0	0
zm. baz.	wartości	zm. baz.	x_1	x_2	s_1	s_2
0	s_1	40	1	2	1	0
0	s_2	120	4	3	0	1
	Z_j	0	0	0	0	0
	$c_j - Z_j$		-4	-5	0	0

Tablica sympleksowa...

- wiersz 1 c_j - zawiera współczynniki funkcji celu, czyli -4,-5,0,0,
- kolumna 1 - zawiera współczynniki funkcji celu odpowiadające zmiennym bazowym c^B , czyli 0,0,
- kolumna 2 - zawiera aktualne zmienne bazowe, czyli s_1 i s_2 ,

c_j			-4	-5	0	0
zm. baz.	wartości zm. baz.		x_1	x_2	s_1	s_2
0	s_1	40	1	2	1	0
0	s_2	120	4	3	0	1
	Z_j	0	0	0	0	0
	$c_j - Z_j$		-4	-5	0	0

Tablica sympleksowa...

- wiersz 1 c_j - zawiera współczynniki funkcji celu, czyli -4,-5,0,0,
- kolumna 1 - zawiera współczynniki funkcji celu odpowiadające zmiennym bazowym c^B , czyli 0,0,
- kolumna 2 - zawiera aktualne zmienne bazowe, czyli s_1 i s_2 ,
- kolumna 3 - zawiera wartości zmiennych bazowych, czyli 40 i 120,

c_j			-4	-5	0	0
zm. baz.	wartości zm. baz.		x_1	x_2	s_1	s_2
0	s_1	40	1	2	1	0
0	s_2	120	4	3	0	1
	Z_j	0	0	0	0	0
	$c_j - Z_j$		-4	-5	0	0

Tablica sympleksowa...

- wiersz 1 c_j - zawiera współczynniki funkcji celu, czyli -4,-5,0,0,
- kolumna 1 - zawiera współczynniki funkcji celu odpowiadające zmiennym bazowym c^B , czyli 0,0,
- kolumna 2 - zawiera aktualne zmienne bazowe, czyli s_1 i s_2 ,
- kolumna 3 - zawiera wartości zmiennych bazowych, czyli 40 i 120,
- kolumny 4,5,6,7- zawierają przedstawienia kolumn macierzy zadania programowania liniowego w aktualnej bazie B , tzn. $y^j, j = 1, \dots, n$, gdzie $y^j = B^{-1}A_j$, w naszym przypadku $B = I. y^j = A_j$,

c_j			-4	-5	0	0
zm. baz.	wartości zm. baz.		x_1	x_2	s_1	s_2
0	s_1	40	1	2	1	0
0	s_2	120	4	3	0	1
	z_j	0	0	0	0	0
	$c_j - z_j$		-4	-5	0	0

Tablica sympleksowa...

- wiersz 1 c_j - zawiera współczynniki funkcji celu, czyli -4,-5,0,0,
- kolumna 1 - zawiera współczynniki funkcji celu odpowiadające zmiennym bazowym \mathbf{c}^B , czyli 0,0,
- kolumna 2 - zawiera aktualne zmienne bazowe, czyli s_1 i s_2 ,
- kolumna 3 - zawiera wartości zmiennych bazowych, czyli 40 i 120,
- kolumny 4,5,6,7- zawierają przedstawienia kolumn macierzy zadania programowania liniowego w aktualnej bazie \mathbf{B} , tzn. \mathbf{y}^j , $j = 1, \dots, n$, gdzie $\mathbf{y}^j = \mathbf{B}^{-1} \mathbf{A}_j$, w naszym przypadku $\mathbf{B} = \mathbf{I}$. $\mathbf{y}^j = \mathbf{A}_j$,
- wiersz 6 z_j - zawiera wielkości potrzebne do obliczenia wskaźników optymalności rozwiązania $z_j = (\mathbf{c}^B)^T \mathbf{y}^j$,

c_j			-4	-5	0	0
zm. baz.	wartości zm. baz.		x_1	x_2	s_1	s_2
0	s_1	40	1	2	1	0
0	s_2	120	4	3	0	1
	z_j	0	0	0	0	0
	$c_j - z_j$		-4	-5	0	0

Tablica sympleksowa...

- wiersz 1 c_j - zawiera współczynniki funkcji celu, czyli -4,-5,0,0,
- kolumna 1 - zawiera współczynniki funkcji celu odpowiadające zmiennym bazowym \mathbf{c}^B , czyli 0,0,
- kolumna 2 - zawiera aktualne zmienne bazowe, czyli s_1 i s_2 ,
- kolumna 3 - zawiera wartości zmiennych bazowych, czyli 40 i 120,
- kolumny 4,5,6,7- zawierają przedstawienia kolumn macierzy zadania programowania liniowego w aktualnej bazie \mathbf{B} , tzn. $\mathbf{y}^j, j = 1, \dots, n$, gdzie $\mathbf{y}^j = \mathbf{B}^{-1} \mathbf{A}_j$, w naszym przypadku $\mathbf{B} = \mathbf{I}$. $\mathbf{y}^j = \mathbf{A}_j$,
- wiersz 6 z_j - zawiera wielkości potrzebne do obliczenia wskaźników optymalności rozwiązania $z_j = (\mathbf{c}^B)^T \mathbf{y}^j$,
- wiersz 7 - zawiera zawiera wskaźniki optymalności $c_j - z_j$.

c_j			-4	-5	0	0
zm. baz.	wartości zm. baz.		x_1	x_2	s_1	s_2
0	s_1	40	1	2	1	0
0	s_2	120	4	3	0	1
	z_j	0	0	0	0	0
	$c_j - z_j$		-4	-5	0	0

Tablica sympleksowa...

C_j			-4	-5	0	0
	zm. baz.	wartości zm. baz.	x_1	x_2	s_1	s_2
0	s_1	40	1	2	1	0
0	s_2	120	4	3	0	1
	Z_j	0	0	0	0	0
	$C_j - Z_j$		-4	-5	0	0

Tablica sympleksowa...

- Tablica pozwala:

C_j			-4	-5	0	0
zm. baz.	wartości		x_1	x_2	s_1	s_2
0	s_1	40	1	2	1	0
0	s_2	120	4	3	0	1
	Z_j	0	0	0	0	0
	$C_j - Z_j$		-4	-5	0	0

Tablica sympleksowa...

- Tablica pozwala:
 - stwierdzić optymalność rozwiązania (jego jednoznaczność),

c_j			-4	-5	0	0
zm. baz.	wartości		x_1	x_2	s_1	s_2
0	s_1	40	1	2	1	0
0	s_2	120	4	3	0	1
	Z_j	0	0	0	0	0
	$c_j - Z_j$		-4	-5	0	0

Tablica sympleksowa...

- Tablica pozwala:
 - stwierdzić optymalność rozwiązania (jego jednoznaczność),
 - skonstruować sąsiednie rozwiązanie bazowe dopuszczalne,

C_j			-4	-5	0	0
zm. baz.	wartości		x_1	x_2	s_1	s_2
0	s_1	40	1	2	1	0
0	s_2	120	4	3	0	1
	Z_j	0	0	0	0	0
	$C_j - Z_j$		-4	-5	0	0

Tablica sympleksowa...

C_j			-4	-5	0	0
zm. baz.	wartości	zm. baz.	x_1	x_2	s_1	s_2
0	s_1	40	1	2	1	0
0	s_2	120	4	3	0	1
Z_j		0	0	0	0	0
$C_j - Z_j$			-4	-5	0	0

- Tablica pozwala:
 - stwierdzić optymalność rozwiązania (jego jednoznaczność),
 - skonstruować sąsiednie rozwiązanie bazowe dopuszczalne,
 - czy wartości funkcji celu są nieograniczone z dołu.

Tablica sympleksowa...

c_j			-4	-5	0	0
zm. baz.	wartości		x_1	x_2	s_1	s_2
0	s_1	40	1	2	1	0
0	s_2	120	4	3	0	1
	Z_j	0	0	0	0	0
	$c_j - Z_j$		-4	-5	0	0

- Tablica pozwala:
 - stwierdzić optymalność rozwiązania (jego jednoznaczność),
 - skonstruować sąsiednie rozwiązanie bazowe dopuszczalne,
 - czy wartości funkcji celu są nieograniczone z dołu.
- Aktualne rozwiązanie bazowe jest nieoptymalne (istnieją ujemne wskaźniki optymalności $c_j - Z_j$).

Tablica sympleksowa...

c_j			-4	-5	0	0
zm. baz.	wartości	zm. baz.	x_1	x_2	s_1	s_2
0	s_1	40	1	2	1	0
0	s_2	120	4	3	0	1
	Z_j	0	0	0	0	0
	$c_j - Z_j$		-4	-5	0	0

- Tablica pozwala:
 - stwierdzić optymalność rozwiązania (jego jednoznaczność),
 - skonstruować sąsiednie rozwiązanie bazowe dopuszczalne,
 - czy wartości funkcji celu są nieograniczone z dołu.
- Aktualne rozwiązanie bazowe jest nieoptymalne (istnieją ujemne wskaźniki optymalności $c_j - Z_j$).
- s_1 wychodzi z bazy a x_2 wchodzi do bazy - stosujemy kryterium wejścia i wyjścia.

Tablica sympleksowa...

c_j			-4	-5	0	0
	zm. baz.	wartości zm. baz.	x_1	x_2	s_1	s_2
-5	x_2	20	$\frac{1}{2}$	1	$\frac{1}{2}$	0
0	s_2	60	$\frac{5}{2}$	0	$\frac{-3}{2}$	1
	z_j	-100	$\frac{-5}{2}$	-5	$\frac{-5}{2}$	0
	$c_j - z_j$		$\frac{-3}{2}$	0	$\frac{5}{2}$	0

Tablica sympleksowa...

c_j			-4	-5	0	0
	zm. baz.	wartości zm. baz.	x_1	x_2	s_1	s_2
-5	x_2	20	$\frac{1}{2}$	1	$\frac{1}{2}$	0
0	s_2	60	$\frac{5}{2}$	0	$\frac{-3}{2}$	1
	z_j	-100	$\frac{-5}{2}$	-5	$\frac{-5}{2}$	0
	$c_j - z_j$		$\frac{-3}{2}$	0	$\frac{5}{2}$	0

- Aktualne rozwiązanie bazowe jest nieoptymalne (istnieją ujemne wskaźniki optymalności $c_j - z_j$).

Tablica sympleksowa...

c_j			-4	-5	0	0
	zm. baz.	wartości zm. baz.	x_1	x_2	s_1	s_2
-5	x_2	20	$\frac{1}{2}$	1	$\frac{1}{2}$	0
0	s_2	60	$\frac{5}{2}$	0	$\frac{-3}{2}$	1
	z_j	-100	$\frac{-5}{2}$	-5	$\frac{-5}{2}$	0
	$c_j - z_j$		$\frac{-3}{2}$	0	$\frac{5}{2}$	0

- Aktualne rozwiązanie bazowe jest nieoptymalne (istnieją ujemne wskaźniki optymalności $c_j - z_j$).
- s_2 wychodzi z bazy a x_1 wchodzi do bazy.

Tablica sympleksowa...

C_j			-4	-5	0	0
	zm. baz.	wartości zm. baz.	x_1	x_2	s_1	s_2
-5	x_2	8	0	1	$\frac{4}{5}$	$-\frac{1}{5}$
-4	x_1	24	1	0	$-\frac{3}{5}$	$\frac{2}{5}$
	Z_j	-136	-4	-5	$-\frac{8}{5}$	$-\frac{3}{5}$
	$C_j - Z_j$		0	0	$\frac{8}{5}$	$\frac{3}{5}$

Tablica sympleksowa...

c_j			-4	-5	0	0
	zm. baz.	wartości zm. baz.	x_1	x_2	s_1	s_2
-5	x_2	8	0	1	$\frac{4}{5}$	$-\frac{1}{5}$
-4	x_1	24	1	0	$-\frac{3}{5}$	$\frac{2}{5}$
	Z_j	-136	-4	-5	$-\frac{8}{5}$	$-\frac{3}{5}$
	$C_j - Z_j$		0	0	$\frac{8}{5}$	$\frac{3}{5}$

- Rozwiązanie bazowe jest optymalne, tzn. wszystkie wskaźniki optymalności $c_j - z_j$ są nieujemne.

Tablica sympleksowa...

c_j			-4	-5	0	0
	zm. baz.	wartości zm. baz.	x_1	x_2	s_1	s_2
-5	x_2	8	0	1	$\frac{4}{5}$	$-\frac{1}{5}$
-4	x_1	24	1	0	$-\frac{3}{5}$	$\frac{2}{5}$
	Z_j	-136	-4	-5	$-\frac{8}{5}$	$-\frac{3}{5}$
	$C_j - Z_j$		0	0	$\frac{8}{5}$	$\frac{3}{5}$

- Rozwiązanie bazowe jest optymalne, tzn. wszystkie wskaźniki optymalności $c_j - z_j$ są nieujemne.
- Rozwiązanie jest optymalne jest jednoznaczne.

Tablica sympleksowa...

c_j			-4	-5	0	0
	zm. baz.	wartości zm. baz.	x_1	x_2	s_1	s_2
-5	x_2	8	0	1	$\frac{4}{5}$	$-\frac{1}{5}$
-4	x_1	24	1	0	$-\frac{3}{5}$	$\frac{2}{5}$
	Z_j	-136	-4	-5	$-\frac{8}{5}$	$-\frac{3}{5}$
	$C_j - Z_j$		0	0	$\frac{8}{5}$	$\frac{3}{5}$

- Rozwiązanie bazowe jest optymalne, tzn. wszystkie wskaźniki optymalności $c_j - z_j$ są nieujemne.
- Rozwiązanie jest optymalne jest jednoznaczne.
- Optymalna wartość funkcji celu wynosi -136.

Metoda dwóch faz - wyznaczanie pierwszego rozwiązania bazowego dopuszczalnego

$$\mathbb{X} = \begin{cases} \min \mathbf{c}^T \mathbf{x} \\ \mathbf{Ax} = \mathbf{b} \\ \mathbf{x} \geq \mathbf{0} \end{cases} \quad (3)$$

Metoda dwóch faz - wyznaczanie pierwszego rozwiązania bazowego dopuszczalnego

$$\mathbb{X} = \begin{cases} \min \mathbf{c}^T \mathbf{x} \\ \mathbf{Ax} = \mathbf{b} \\ \mathbf{x} \geq \mathbf{0} \end{cases} \quad (3)$$

Metoda składa się z dwóch etapów:

Metoda dwóch faz - wyznaczanie pierwszego rozwiązania bazowego dopuszczalnego

$$\mathbb{X} = \begin{cases} \min \mathbf{c}^T \mathbf{x} \\ \mathbf{Ax} = \mathbf{b} \\ \mathbf{x} \geq \mathbf{0} \end{cases} \quad (3)$$

Metoda składa się z dwóch etapów:

Faza I faza, w której wyznaczamy pierwsze rozwiązanie bazowe dopuszczalne $\mathbf{x} \in \mathbb{X}$ ($\mathbb{X} \neq \emptyset$) lub stwierdzamy, że $\mathbb{X} = \emptyset$,

Metoda dwóch faz - wyznaczenie pierwszego rozwiązania bazowego dopuszczalnego

$$\mathbb{X} = \begin{cases} \min \mathbf{c}^T \mathbf{x} \\ \mathbf{Ax} = \mathbf{b} \\ \mathbf{x} \geq \mathbf{0} \end{cases} \quad (3)$$

Metoda składa się z dwóch etapów:

Faza I faza, w której wyznaczamy pierwsze rozwiązanie bazowe dopuszczalne $\mathbf{x} \in \mathbb{X}$ ($\mathbb{X} \neq \emptyset$) lub stwierdzamy, że $\mathbb{X} = \emptyset$,

Faza II faza, w której wyznaczone rozwiązanie \mathbf{x} jest początkowym rozwiązaniem bazowym dopuszczalnym dla algorytmu sympleks.

Metoda dwóch faz...

FAZA I

Rozwiązujemy za pomocą algorytmu sympleks następujące zadanie LP

$$\begin{cases} \min \sum_{i \in [m]} x_i^A \\ \mathbf{Ax} + \mathbf{I} \mathbf{x}^A = \mathbf{b} \\ \mathbf{x} \geq \mathbf{0} \\ \mathbf{x}^A \geq \mathbf{0} \end{cases} \quad (4)$$

Metoda dwóch faz...

FAZA I

Rozwiązujemy za pomocą algorytmu sympleks następujące zadanie LP

$$\begin{cases} \min \sum_{i \in [m]} x_i^A \\ \mathbf{Ax} + \mathbf{I} \mathbf{x}^A = \mathbf{b} \\ \mathbf{x} \geq \mathbf{0} \\ \mathbf{x}^A \geq \mathbf{0} \end{cases} \quad (4)$$

gdzie $\mathbf{x}^A \in \mathbb{R}^m$ jest wektorem sztucznych zmiennych.

Metoda dwóch faz...

FAZA I

Rozwiązujemy za pomocą algorytmu sympleks następujące zadanie LP

$$\begin{cases} \min \sum_{i \in [m]} x_i^A \\ \mathbf{Ax} + \mathbf{I} \mathbf{x}^A = \mathbf{b} \\ \mathbf{x} \geq \mathbf{0} \\ \mathbf{x}^A \geq \mathbf{0} \end{cases} \quad (4)$$

gdzie $\mathbf{x}^A \in \mathbb{R}^m$ jest **wektorem sztucznych zmiennych**. W tym przypadku

Metoda dwóch faz...

FAZA I

Rozwiązujemy za pomocą algorytmu sympleks następujące zadanie LP

$$\begin{cases} \min \sum_{i \in [m]} x_i^A \\ \mathbf{Ax} + \mathbf{I} \mathbf{x}^A = \mathbf{b} \\ \mathbf{x} \geq \mathbf{0} \\ \mathbf{x}^A \geq \mathbf{0} \end{cases} \quad (4)$$

gdzie $\mathbf{x}^A \in \mathbb{R}^m$ jest **wektorem sztucznych zmiennych**. W tym przypadku

- $\mathbf{B} = \mathbf{I}$ jest bazą początkową,

Metoda dwóch faz...

FAZA I

Rozwiązujemy za pomocą algorytmu sympleks następujące zadanie LP

$$\begin{cases} \min \sum_{i \in [m]} x_i^A \\ \mathbf{Ax} + \mathbf{I} \mathbf{x}^A = \mathbf{b} \\ \mathbf{x} \geq \mathbf{0} \\ \mathbf{x}^A \geq \mathbf{0} \end{cases} \quad (4)$$

gdzie $\mathbf{x}^A \in \mathbb{R}^m$ jest **wektorem sztucznych zmiennych**. W tym przypadku

- $\mathbf{B} = \mathbf{I}$ jest bazą początkową,
- $[\mathbf{x}, \mathbf{x}^A]^T, \mathbf{x} = \mathbf{0}, \mathbf{x}^A = \mathbf{b}, \mathbf{b} \geq \mathbf{0}$, jest pierwszym rozwiązaniem bazowym dopuszczalnym.

Metoda dwóch faz...

Niech $[\mathbf{x}, \mathbf{x}^A]^T$ będzie rozwiązaniem optymalnym problemu (4).

Metoda dwóch faz...

Niech $[\mathbf{x}, \mathbf{x}^A]^T$ będzie rozwiązaniem optymalnym problemu (4).
Rozważmy trzy przypadki:

Metoda dwóch faz...

Niech $[\mathbf{x}, \mathbf{x}^A]^T$ będzie rozwiązaniem optymalnym problemu (4).

Rozważmy trzy przypadki:

- $\sum_{i \in [m]} x_i^A > 0$. Zatem istnieje co najmniej jedna sztuczna zmienna o wartości dodatniej. Stąd $\mathbb{X} = \emptyset$ - **przerywamy obliczenia!**

Metoda dwóch faz...

Niech $[\mathbf{x}, \mathbf{x}^A]^T$ będzie rozwiązaniem optymalnym problemu (4).

Rozważmy trzy przypadki:

- $\sum_{i \in [m]} x_i^A > 0$. Zatem istnieje co najmniej jedna sztuczna zmienna o wartości dodatniej. Stąd $\mathbb{X} = \emptyset$ - **przerywamy obliczenia!**
- $\sum_{i \in [m]} x_i^A = 0$ i żadna ze zmiennych sztucznych x_i^A , $i = 1, \dots, m$ nie jest zmienną bazową.

Wówczas **przechodzimy do FAZY II** i $\mathbf{x} \in \mathbb{X}$ jest pierwszym rozwiązaniem bazowym dopuszczalnym problemu (3).

Metoda dwóch faz...

- $\sum_{i \in [m]} x_i^A = 0$ (wszystkie zmienne sztuczne mają wartość zero), ale istnieje co najmniej jedna sztuczna zmienna, która jest zmienną bazową, oznaczmy ją przez $x_{j^*}^A$. Oczywiście $x_{j^*}^A = 0$.

Metoda dwóch faz...

- $\sum_{i \in [m]} x_i^A = 0$ (wszystkie zmienne sztuczne mają wartość zero), ale istnieje co najmniej jedna sztuczna zmienna, która jest zmienną bazową, oznaczmy ją przez $x_{i^*}^A$. Oczywiście $x_{i^*}^A = 0$.
 - Wprowadźmy oryginalną zmienną niebazową x_k ($x_k = 0$), dla której $y_{i^*}^k \neq 0$ (niekoniecznie $y_{i^*}^k > 0$).

Metoda dwóch faz...

- $\sum_{i \in [m]} x_i^A = 0$ (wszystkie zmienne sztuczne mają wartość zero), ale istnieje co najmniej jedna sztuczna zmienna, która jest zmienną bazową, oznaczmy ją przez $x_{j^*}^A$. Oczywiście $x_{j^*}^A = 0$.
 - Wprowadźmy oryginalną zmienną niebazową x_k ($x_k = 0$), dla której $y_{j^*}^k \neq 0$ (niekoniecznie $y_{j^*}^k > 0$).
Wtedy $\bar{\Theta}_k = 0$. Wartość funkcji celu się nie zmieni.

Metoda dwóch faz...

- $\sum_{i \in [m]} x_i^A = 0$ (wszystkie zmienne sztuczne mają wartość zero), ale istnieje co najmniej jedna sztuczna zmienna, która jest zmienną bazową, oznaczmy ją przez $x_{i^*}^A$. Oczywiście $x_{i^*}^A = 0$.
 - Wprowadźmy oryginalną zmienną niebazową x_k ($x_k = 0$), dla której $y_{i^*}^k \neq 0$ (niekoniecznie $y_{i^*}^k > 0$).
Wtedy $\bar{\theta}_k = 0$. Wartość funkcji celu się nie zmieni.
Otrzymane rozwiązanie \mathbf{x} będzie rozwiązaniem bazowym dopuszczalnym, ale **zdegenerowanym**.

Metoda dwóch faz...

- $\sum_{i \in [m]} x_i^A = 0$ (wszystkie zmienne sztuczne mają wartość zero), ale istnieje co najmniej jedna sztuczna zmienna, która jest zmienną bazową, oznaczmy ją przez $x_{i^*}^A$. Oczywiście $x_{i^*}^A = 0$.
 - Wprowadźmy oryginalną zmienną niebazową x_k ($x_k = 0$), dla której $y_{i^*}^k \neq 0$ (niekoniecznie $y_{i^*}^k > 0$).
Wtedy $\bar{\theta}_k = 0$. Wartość funkcji celu się nie zmieni.
Otrzymane rozwiązanie \mathbf{x} będzie rozwiązaniem bazowym dopuszczalnym, ale **zdegenerowanym**.
 - Proces ten powtarzamy aż wszystkie zmienne sztuczne nie będą zmiennymi bazowymi.

Powyższy proces "wypychania" zmiennej sztucznej $x_{i^*}^A$ nie powiedzie się tylko, jeśli $y_{i^*}^k = 0$ dla wszystkich kolumn **odpowiadających zmiennym niesztucznym**.

Metoda dwóch faz...

- $\sum_{i \in [m]} x_i^A = 0$ (wszystkie zmienne sztuczne mają wartość zero), ale istnieje co najmniej jedna sztuczna zmienna, która jest zmienną bazową, oznaczmy ją przez $x_{i^*}^A$. Oczywiście $x_{i^*}^A = 0$.
 - Wprowadźmy oryginalną zmienną niebazową x_k ($x_k = 0$), dla której $y_{i^*}^k \neq 0$ (niekoniecznie $y_{i^*}^k > 0$).
Wtedy $\bar{\Theta}_k = 0$. Wartość funkcji celu się nie zmieni.
Otrzymane rozwiązanie \mathbf{x} będzie rozwiązaniem bazowym dopuszczalnym, ale **zdegenerowanym**.
 - Proces ten powtarzamy aż wszystkie zmienne sztuczne nie będą zmiennymi bazowymi.

Powyższy proces "wypychania" zmiennej sztucznej $x_{i^*}^A$ nie powiedzie się tylko, jeśli $y_{i^*}^k = 0$ dla wszystkich kolumn **odpowiadających zmiennym niesztucznym**. Co świadczy o tym, że **rank(A) < m** (istnieją przekształcenia elementarne zerujące wiersz i^* w oryginalnej macierzy **A**).

Metoda dwóch faz...

- $\sum_{i \in [m]} x_i^A = 0$ (wszystkie zmienne sztuczne mają wartość zero), ale istnieje co najmniej jedna sztuczna zmienna, która jest zmienną bazową, oznaczmy ją przez $x_{i^*}^A$. Oczywiście $x_{i^*}^A = 0$.
 - Wprowadźmy oryginalną zmienną niebazową x_k ($x_k = 0$), dla której $y_{i^*}^k \neq 0$ (niekoniecznie $y_{i^*}^k > 0$).
Wtedy $\bar{\theta}_k = 0$. Wartość funkcji celu się nie zmieni.
Otrzymane rozwiązanie \mathbf{x} będzie rozwiązaniem bazowym dopuszczalnym, ale **zdegenerowanym**.
 - Proces ten powtarzamy aż wszystkie zmienne sztuczne nie będą zmiennymi bazowymi.

Powyższy proces "wypychania" zmiennej sztucznej $x_{i^*}^A$ nie powiedzie się tylko, jeśli $y_{i^*}^k = 0$ dla wszystkich kolumn **odpowiadających zmiennym niesztucznym**. Co świadczy o tym, że **rank(A) < m** (istnieją przekształcenia elementarne zerujące wiersz i^* w oryginalnej macierzy **A**). Zatem usuwamy i^* -ty wiersz z macierzy **A** i zmienną $x_{i^*}^A$

Metoda dwóch faz...

FAZA II

Uruchamiamy algorytm sympleks dla problemu (3) z wyznaczonym w fazie I rozwiązaniem bazowym dopuszczalnym $\mathbf{x} \in \mathbb{X}$ (rozwiązanie może być zdegenerowane).

Degeneracja rozwiązania

Przyczyny degeneracji rozwiązania są, między innymi, następujące:

Degeneracja rozwiązania

Przyczyny degeneracji rozwiązania są, między innymi, następujące:

- Istnienie składowych zerowych w wektorze \mathbf{b}

$$\mathbf{Ax} + \mathbf{I}\mathbf{x}^A = \begin{bmatrix} \mathbf{b}_1 \\ \mathbf{0} \end{bmatrix} = \mathbf{b}$$

$$\mathbf{x} \geq \mathbf{0}$$

$$\mathbf{x}^A \geq \mathbf{0}$$

Wówczas część składowych wektora sztucznych zmiennych \mathbf{x}^A jest zerowa. Zatem w metodzie dwóch faz (FAZA I) pierwsze rozwiązanie bazowe dopuszczalne jest zdegenerowane.

Degeneracja rozwiązania

Przyczyny degeneracji rozwiązania są, między innymi, następujące:

- Istnienie składowych zerowych w wektorze \mathbf{b}

$$\mathbf{Ax} + \mathbf{I}\mathbf{x}^A = \begin{bmatrix} \mathbf{b}_1 \\ \mathbf{0} \end{bmatrix} = \mathbf{b}$$

$$\mathbf{x} \geq \mathbf{0}$$

$$\mathbf{x}^A \geq \mathbf{0}$$

Wówczas część składowych wektora sztucznych zmiennych \mathbf{x}^A jest zerowa. Zatem w metodzie dwóch faz (FAZA I) pierwsze rozwiązanie bazowe dopuszczalne jest zdegenerowane.

- Występowanie składowych sztucznych w rozwiązaniu bazowym w metodzie dwóch faz (FAZA II). Wtedy po wymianie składowych sztucznych z oryginalnymi składowymi wektora \mathbf{x} , w FAZA II pierwsze rozwiązanie bazowe dopuszczalne jest zdegenerowane.

Degeneracja rozwiązania...

- Brak jednoznaczności w kryterium wyjścia z bazy powoduje pojawienie się zerowych wartości w nowym rozwiązaniu bazowym dopuszczalnym (więcej niż jedna składowa się zeruje).

Degeneracja rozwiązania...

- Brak jednoznaczności w kryterium wyjścia z bazy powoduje pojawienie się zerowych wartości w nowym rozwiązaniu bazowym dopuszczalnym (więcej niż jedna składowa się zeruje).

Głównym zagrożeniem wynikającym z degeneracji rozwiązania bazowego dopuszczalnego jest możliwość **wpadnięcia cyklu**.

Degeneracja rozwiązania...

- Brak jednoznaczności w kryterium wyjścia z bazy powoduje pojawienie się zerowych wartości w nowym rozwiązaniu bazowym dopuszczalnym (więcej niż jedna składowa się zeruje).

Głównym zagrożeniem wynikającym z degeneracji rozwiązania bazowego dopuszczalnego jest możliwość **wpadnięcia cyklu**.

Twierdzenie

Jeśli rozwiązanie bazowe dopuszczalne odpowiada dwóm różnym macierzom bazowym, to rozwiązanie jest zdegenerowane.

Degeneracja rozwiązania...

Twierdzenie (O skończonej liczbie kroków)

Założmy, że \mathbf{P}_k będzie kolumną wchodzącą do bazy wybraną następująco:

$$k = \min\{j : c_j - z_j < 0, m + 1 \leq j \leq n\}$$

oraz w przypadku pojawienia się niejednoznaczności przy zastosowaniu kryterium wyjścia, przyjmiemy jako indeks zmiennej usuwanej z bazy indeks i^* będący indeksem o najmniejszej wartości spośród indeksów wyznaczających minimalną wartość ilorazu,

$$\frac{x_{i^*}^{\mathbf{B}}}{y_{i^*}^k} = \min \left\{ \frac{x_i^{\mathbf{B}}}{y_i^k} : y_i^k > 0, 1 \leq i \leq m \right\}.$$

Wówczas algorytm sympleks skończy działanie w skończonej liczbie kroków.

Uwagi na temat treści wykładu

Treść wykładu w całości została przygotowana na podstawie książek

Ireneusz Nykowski.

Programowanie liniowe.

PWE, Warszawa, 1980.

Christos H. Papadimitriou, Kenneth Steiglitz.

Combinatorial optimization: algorithms and complexity.

Dover Publications Inc., 1998.

